

Manifest a favor de la Carta de les Muntanyes

En aquest món en que el natural és cada vegada més escàs i efímer, les muntanyes mantenen encara la capacitat de satisfer aquesta necessitat fonamental que l'esperit humà sent cap al contacte amb la natura inalterada, amb els seus éssers vius, la seva pau i els seus paisatges.

Però la importància de conservar les nostres muntanyes va encara més enllà, perquè d'elles en depenen una multitud de serveis ambientals que són fonamentals per a tota la societat.

Aquests fets, que ja eren crítics quan el 2002 es va celebrar a iniciativa de les Nacions Unides l'Any Internacional de les Muntanyes, no s'han reflectit de moment al nostre país en cap tipus d'iniciativa destinada a millorar el nivell de protecció de les nostres muntanyes, i inclús continua sense aprovar-se a hores d'ara la Carta de les Muntanyes, única proposta d'àmbit estatal concebuda específicament per a la gestió conservadora d'aquestes àrees i la recerca d'un desenvolupament equilibrat per als seus habitants.

Mentrestant, la situació a les nostres muntanyes és cada vegada més preocupant. Lluny de millorar la sensibilitat de les autoritats ambientals i dels responsables polítics respecte de les importants funcions ecològiques, socials i econòmiques que desenvolupen els sistemes naturals de les muntanyes, aquestes àrees estan cada vegada més sovint en el punt de mira de projectes d'explotació insostenible dels seus recursos i espais, justificats pels seus promotors amb l'argument de la dinamització econòmica de les àrees rurals i la creació de nous llocs de treball pels seus habitants. I el que encara és més greu, en alguns casos els interessos econòmics arriben a l'extrem de forçar canvis en la legislació ambiental d'aquests espais per tal de permetre la construcció d'aquest tipus de complexes.

No obstant però, el juny de l'any passat el Govern espanyol va rebre per part del Congrés dels Diputats el

mandat d'aprovar la carta de les Muntanyes i començar a posar en marxa les seves recomanacions i directrius.

Aquesta situació, unida a les declaracions oficials que la futura Llei del Desenvolupament Sostenible del Medi Rural es fonamentarà sobre la base de l'interès general de la conservació i en el principi de la solidaritat amb la ciutadania que habita en zones desfavorides, indica sens dubte que la nostra societat es troba ja plenament a l'alçada del repte de maduresa, conscienciació i solidaritat que representa assumir els preceptes i mesures recollits en la Carta de les Muntanyes i començar a convertir-los en realitats.

Les persones i col·lectius reunits avui en un gran nombre de munta-

nyes representem a aquest sector cada vegada més ample de la societat que sent una profunda inquietud respecte a les múltiples iniciatives d'explotació insostenible que estan amenaçant i en molts casos estan ja destruint indrets insubstituïbles de les nostres àrees de muntanya.

Estem a més convençuts de que els pobles han d'aspirar a conservar i desenvolupar les seves cultures i referències vitals almenys en la mateixa mesura que les seves economies.

Per totes aquestes raons, sol·licitem a les nostres autoritats la immediata aprovació de la Carta de les Muntanyes com a document integrador de les directrius bàsiques per a la protecció genèrica de les nostres muntanyes i conseqüentment la seva consideració com a filosofia bàsica per a una futura i necessària Llei Estatal de les Muntanyes.

A QUEROL NO TENEN XARXA

Des de l'Associació de Veïns del Nucli Urbà de Querol (salvemquerol.blogspot.com) han denunciat els canvis soferts en l'última modificació de la Xarxa Natura 2000, al municipi de Querol (Sistema Prelitoral Central). El mes d'abril de l'any passat van felicitar el Departament de Medi Ambient per la proposta d'aleshores, que creien coherent amb les necessitats i la conservació del territori. Però ara no s'entén com Medi Ambient sacrifica l'espai per donar la satisfacció als especuladors i d'una forma tan i tan descarada, ha fet un forat, on abans hi havia una zona (Rocacorba) protegida com a ZEPA (zona d'especial protecció per a les aus) i LIC (lloc d'interès comunitari) per encabir-hi una urbanització. La creació de zones protegides s'ha de fer per raons d'interès natural no per raons d'interès urbanístic.

Amb aquest canvi, l'Associació creu que la pressió exercida per una empresa que va comprar aquestes 24 ha. de la Rocacorba a 9000 euros/ha aproximadament i ara en vol vendre la meitat per 17.089.600 €, és determinant. Suposen que la Generalitat ha cedit a les pressions fetes des del govern municipal, qui té un interès desmesurat perquè aquesta urbanització tiri endavant; un govern que no és l'escollit pel poble si no que és el fruit d'un cas de transfuguisme amb un rerefons urbanístic.

A més, amb aquesta proposta Medi Ambient hipoteca el futur del poble de Querol. El nucli antic ara no podrà mantenir el seu creixement natural i, en canvi, es promouen nous bolets urbanís-

tics en una zona d'hàbitat d'aus protegides. Tot un exemple de destrucció del medi natural perquè: qui es tant innocent de pensar que "només" es perdran 20 Ha? Medi Ambient sap que en aquest espai l'Ajuntament hi vol una urbanització i això haurà de comportar l'ampliació de la carretera (amb pendent del 19%); línies elèctriques, clavegueres i altres serveis que s'hauran de construir en una zona que sí que està protegida, a més de la mas-

siva presència humana, que afectarà desastrosament la resta de l'espai protegit.

Per tot això, demanen que Medi Ambient torni a incloure la Rocacorba a la proposta de la Xarxa Natura, tal com era a la proposta de 2005, i que, en tot cas, respecti l'expansió natural del poble, tot deixant un perímetre sense protecció al seu voltant, tal com es va proposar en les anteriors al·legacions, per garantir-ne el creixement.

La Plataforma Vall Fosca Activa i l'associació d'àmbit estatal Red Montañas van convocar el passat diumenge 21 de maig una jornada reivindicativa per reclamar l'aprovació de la Carta de les Muntanyes i exigir l'aturada de l'especulació en les zones de muntanya amenaçades. L'acció va consistir en l'ascensió popular simultània a tot l'Estat espanyol a una trentena de cims emblemàtics o amenaçats per l'especulació «de muntanya».

A Catalunya, ambdues plataformes van organitzar dues ascensions: una, al pic Filià (Vall Fosca, Pallars Jussà) i l'altra, a Penyes Altes (Moixeró, Cerdanya). El pic Filià està amenaçat per un projecte en què es vol construir una gegantina urbanització, mentre que al nucli de Pedra (Cerdanya), on només hi ha 5 cases habitades tot l'any, hi ha un projecte per fer-hi, de cop, 137 nous habitatges. A la Vall Fosca, (una de les poques valls verges del Pirineu català) a més, s'hi vol fer, al costat de la urbanització, una

pista d'esquí, amb el conseqüent projecte d'explotació insostenible de les infraestructures que l'envolten.

En l'ascensió a Filià els participants es van trobar amb un contratemps important, ja que els dos accessos a la muntanya estaven tancats: l'accés des del poble d'Espui estava barrat per una tanca amb cadenes i candaus; i l'accés des de Cabdella estava tallat per diversos blocs de pedra de grans dimensions col·locats al mig de la pista. Sembla que alguns veïns defensors del macroprojecte van voler boicotejar l'acció i van intentar impedir que es pogués arribar a Filià per dur a terme aquest acte. Afortunadament, es van apartar una mica els blocs de pedra per poder passar amb els vehicles i, finalment, un centenar de persones van participar en la trobada per reivindicar un desenvolupament sostenible de la Vall i per expressar el seu rebuig contra l'especulació i els macroprojectes destructius, amb la lectura del Manifest que reproduïm aquí.